

ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΤΗΝ
ΠΕΤΡΑΝ
ΕΝ ΚΟΙΝΙΑ
ΛΑΘΩΝ

ΑΔΗΣ
Ο ΠΑΜΦΑΓΟΣ
ΕΞΗΜΕCΕΝ
ΕΞ ΛΙΘΝΟC
ΟΥC ΚΑΤΕΠΙΕ
ΝΕΚΡΟΥC

Συνεχίζει

είναι η Μεγάλη Εβδομάδα κατεστημένο;
Μια τυπική γιορτή, όπως τόσες άλλες του ημερολογίου; Διαφέρει
άραγε σε κάτι;

Για ν' απαντήσουμε, πρέπει να δούμε, αν η Εκκλησία είναι κατεστημένο.
Αν τα σωτήρια τούτα γεγονότα, που ζούμε τώρα, συνιστούν οπωσδήποτε
αλλαγή και ανακαίνιση του κόσμου. Η προσωπικότητα του ανθρώπου αν
παίρνει τη θέση της.

Η πίστη κι η ιδέα του Σταυρού και της Ανάστασης δεν αφήνουν
τον άνθρωπο να σταματήσει. Σε κανένα τέρμα. Σε κανένα τέλμα. Τον
σπρώχνουν από το κακό στο καλό. Κι από εκεί στο καλύτερο. Και από
το καλύτερο στο κάλλιστο. Από το ανθρώπινο στο θεϊκό.

Πώς μπορεί όμως να θεωρείται κατεστημένο μια ιδέα και μια πίστη, που
έχει αδιάκοπα τοποθετημένη μέσα στον άνθρωπο μια εκρηκτική βόμβα.

Τη συνείδησή του; Μια βόμβα που στον αέρα τινάζει συστήματα και ιδεολογίες; Και μάλιστα στην εποχή τη δική μας; Την πυρηνική;

Ισχυρίζονται πολλοί, πως ο Χριστιανισμός διδάσκει ουτοπίες. Θέτει μακρυνούς στόχους για την πορεία και το μέλλον του ανθρώπου. Μα ένας Χριστιανισμός που θα εξοφλούσε σε μια δυό γενιές, πώς θα μπορούσε να είναι η θρησκεία της ανθρωπότητας;

Μήπως τάχα δεν δοκιμάζεται σήμερα και σε πολλές περιοχές του κόσμου;

Ειδικότερα, όταν η ζωή μας λουστεί στων γεγονότων τούτων της εβδομάδας της Μεγάλης το φως.

Εισέρχεται ο Χριστός στα Ιεροσόλυμα. Τον επευφημούν. Δεν θ' αργήσουν όμως να τον προπηλακίσουν. Να τον ειρωνευθούν. Να τον δικάσουν. Και να τον καταδικάσουν. Πίστεψαν, πως έτσι του έκλεισαν το στόμα. Ναι, μα "και λίθοι κεκράζονται".

Ήταν δυνατόν η ζωή να μείνει κλεισμένη σ' έναν τάφο;

Πάμπολλα τα σημεία τούτων των ημερών προτρεπτικά σ' αλλαγή. Εναύσματα για σκέψεις. Και ενέργειες δημιουργικές. Γι' αναθεώρηση. Και αναπροσαρμογή. Γι' ανακαίνιση. Μα κι αναμόρφωση.

Ο Σταυρός κι η Ανάσταση είναι ο πόλος. Ο πυρήνας, γύρω από τον οποίον κινείται όλη του Χριστιανού η ζωή. Το φως που φωτίζει όλων των ανθρώπων τις στιγμές.

Είναι η νίκη κατά του θανάτου. Εκλείπει τώρα "θεσμός". Ως φόβητρο.

Νίκη περίτρανη κατά της αμαρτίας τούτο το θαύμα. Ανεπανάληπτο. Πρωτότυπο. Σπάνιο. Θαυμαστό. Μα και θαυματουργικό.

Να προσπαθήσουμε λοιπόν ν' αναγεννηθούμε στων γεγονότων τούτων το φως.

Στόχος όλων μας; Μαζύ Του νικητές.

Και τούτο γιατί "Χριστός... θανάτω θάνατον ώλεσεν". Για να μας αναστήσει. "Ίνα την υιοθεσίαν απολαύωμεν".

Ανατέλλει ξανά ο ήλιος της Δικαιοσύνης. Επιστρέφει το χαμόγελο στων ανθρώπων τα πρόσωπα. Η ελπίδα λάμπει τριγύρω. Κι απλώνεται σ' όλης της γης τα μήκη.

Ο άνθρωπος καταλάμπεται. Φωτίζεται. Χαριτώνεται.

Με τη φαρέτρα του γεμάτη, συνεχίζει τον αγώνα.

Κυριακή των Βαΐων

Η Κυριακή των Βαΐων είναι μέρα μεγάλου προβληματισμού. Ο Ιησούς είναι ο «αεί ερχόμενος» στην ψυχή του κάθε ανθρώπου. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε όλοι όσοι φέρουμε την αγιασμένη ιδιότητα του Χριστιανού ότι η πορεία του Χριστού δεν έχει άλλη κατάληξη από την ανθρώπινη καρδιά.

Τα κρίσιμα υπαρξιακά ερωτήματα που προκύπτουν από αυτή τη διαπίστωση είναι πολλά και οι απαντήσεις που δίνουμε με τον τρόπο της ζωής μας καθοριστικές για την αλήθεια της χριστιανικής μας ταυτότητας.

Ας ρωτήσει καθένας από μας τον εαυτό του και ας προσπαθήσει να είναι όσο πιο ειλικρινής γίνεται με το Θεό και τον εαυτό του.

Άλλωστε σε τέτοιες εσωτερικές διεργασίες αυτογνωσίας δεν χωρούν υποκρισίες και υπεκφυγές. Ο Χριστός έρχεται σε μας αδιαλείπτως· εμείς, όμως, τον αναγνωρίζουμε;

Άραγε, ποια εικόνα έχουμε δημιουργήσει στο μυαλό μας γι' αυτόν και πώς τον υποδεχόμαστε;

Μεγάλη Δευτέρα

(Η ακολουθία ψάλλεται το βράδυ της Κυριακής των Βαΐων)

Η άκαρπη συκιά, που δέχτηκε την κατάρα του Κυρίου και ξεράθηκε, συμβολίζει τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι ζουν με την ψευδαίσθηση της τελειότητας, την έπαρση της αυτοδικαίωσης και τον εφησυχασμό της πνευματικής αυτάρκειας. Μοιάζουν με τους Φαρισαίους, οι οποίοι περίμεναν την πανηγυρική ανταμοιβή τους από το Θεό για την υποτιθέμενη ευσέβειά τους και την πολυδιαφημισμένη καλωσύνη τους αλλά εισέπραξαν τα φοβερά εκείνα «ουαί», με τα οποία στιγματίστηκε σε όλους τους αιώνες η υποκριτική και αλαζονική συμπεριφορά.

Το μεγάλο ερώτημα είναι ποιοι είναι οι άνθρωποι αυτοί; Συνήθως, όταν αναφερόμαστε στους Φαρισαίους η σκέψη μας πηγαίνει σε κάποιους άλλους χωρίς να περνά καν από το μυαλό μας ότι μπορεί η συμπεριφορά αυτή να χαρακτηρίζει και τη δική μας ζωή. Κι όμως ο φαρισαϊσμός είναι μια παγίδα στην οποία παρασυρόμαστε όλοι όσοι μετατρέπουμε τη σχέση μας με το Θεό σε μια τυπική τήρηση κάποιων υποχρεώσεων, όλοι όσοι αντιμετωπίζουμε τους συνανθρώπους μας με μια επικριτική υπεροψία και όλοι όσοι φροντίζουμε με προσοχή για την άψογη εξωτερική, κοινωνική μας εικόνα αλλά αδιαφορούμε για τα πάθη και τις αμαρτίες που διαπράττουμε στα κρυφά.

Μεγάλη Τρίτη

(Η ακολουθία ψάλλεται το βράδυ της Μεγάλης Δευτέρας)

Το κεντρικό μήνυμα της παραβολής δεν είναι άλλο από την ανάγκη για πνευματική εγρήγορση. Ο άνθρωπος που θέλει να τιμά τη χριστιανική του ιδιότητα βρίσκεται σε ένα αδιάλειπτο συναγερμό. Η έγνοια για την καθαρότητα της ψυχής μας πρέπει να είναι συνεχής και διαρκής. Η

οκνηρία και η ραθυμία σε θέματα ψυχικής καλλιέργειας είναι εκείνα τα πνευματικά μικρόβια που απειλούν να καταστρέψουν ολοκληρωτικά το «ανοσοποιητικό» σύστημα της ψυχής μας. Αν αφήσουμε την αμέλεια και την αδιαφορία να ριζώσουν μέσα μας οι συνέπειες θα είναι καταστροφικές.

Ο άνθρωπος που γρηγορεί αξιοποιεί κάθε ευκαιρία που του δίνεται για να εφαρμόσει στην πράξη το θέλημα του Κυρίου. Έχει τα μάτια της ψυχής του πάντ' ανοιχτά, πάντ' άγρυπνα, όπως λέει κι ο εθνικός μας ποιητής, και καλλιεργεί όσο πιο πολύ τις αρετές της αγάπης, της ταπείνωσης, της ευσέβειας, της πίστης. Αγωνίζεται να επιτελέσει το καλό σε κάθε περίπτωση που του προσφέρεται και δεν αντιπαρέρχεται με αδιαφορία και σκληροκαρδία τον πόνο των αδελφών του. Ταυτόχρονα, αποφεύγει όσο πιο πολύ μπορεί καθετί που μολύνει την ψυχή του, που βεβηλώνει την εικόνα του Θεού μέσα του, που προσβάλλει, υποτιμά ή πληγώνει το συνάνθρωπό του.

Μεγάλη Τετάρτη

(Η ακολουθία ψάλλεται το βράδυ της Μεγάλης Τρίτης)

Η μετάνοια δεν είναι μόνο η απλή παραδοχή ενός λάθους ούτε και απλώς οι ενοχλητικές τύψεις που συνοδεύουν μια εφάμαρτη επιλογή μας. Αυτό μπορεί να είναι το πρώτο στάδιο της μετάνοιας αλλά σίγουρα όχι το τελευταίο.

Μετανιώ σημαίνει μισώ βαθιά την αμαρτία και κηρύττω με τη νέα μου πορεία αδυσώπητο πόλεμο ενάντια στα λάθη εκείνα που εμποδίζουν την αγαπητική μου κοινωνία με το Θεό, το συνάνθρωπο, τη φύση, και τον ίδιο μου τον εαυτό. Μετάνοια είναι η οριστική ρήξη με το αμαρτωλό παρελθόν και η ριζική αλλαγή στόχων, σκοπών και προτεραιοτήτων.

Η μετάνοια αναγεννά πνευματικά τον άνθρωπο και τον βοηθά να βλέπει τη ζωή μ' ένα εντελώς διαφορετικό φακό. Η μετάνοια απελευθερώνει την ανθρώπινη ψυχή από τα ασφυκτικά και θανατηφόρα δεσμά της αμαρτίας και την καθαρίζει από τα στίγματα και τις κηλίδες. [...]

Η δικαιοσύνη της αγάπης δεν ταυτίζεται με τη δικαιοσύνη του νομικού κώδικα. Η πρώτη συγχωρεί και διανοίγει νέες προοπτικές στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος προσδιορίζεται πια από το ελπιδοφόρο μέλλον και όχι από το καταδικαστικό παρελθόν. Η δεύτερη τιμωρεί στυγνά και απρόσωπα, προσκολλάται στο παρελθόν και προδιαγράφει ένα μέλλον χειρότερο κι από το παρελθόν.

Μεγάλη Πέμπτη

Τη φορτισμένη ατμόσφαιρα του κοινού δείπνου διαδέχεται η γεμάτη αγωνία προσευχή του Κυρίου στο όρος των Ελαιών. Ενώπιος ενώπιώ με τον Πατέρα του, ο Ιησούς εκφράζει με την προσευχή του την ανθρώπινη διάσταση της προσωπικότητάς του. Οι σταγόνες του ιδρώτα του, που ωσει θρόμβοι αίματος αυλακώνουν το θείο πρόσωπο, συμπυκνώνουν την ένταση μιας αδιόρατης πάλης.

Η διαφανόμενη θυσία και το αναμενόμενο μαρτύριο δεν είναι ευχάριστες προοπτικές για τον Κύριο. Γι' αυτό και με θέρμη παρακαλεί:

«Πάτερ μου, ει δυνατόν εστί παρελθέτω απ' εμού το θέρη παρακαλεί:
«Πάτερ μου, ει δυνατόν εστί παρελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο».

Η αγιότητα κι ο εφισυχασμός αναμετρώνται στα όρια της ιστορίας με τελικό διακύβευμα την αποκατάσταση της παραδείσιας ζωής. Η συνέχεια της φράσης αποτελεί την ελεύθερη και εθελούσια κατάφαση του Θεανθρώπου στο έργο της σωτηρίας και της λύτρωσης του ανθρώπου. «Πλην ουχ ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ».

Η στάση του Ιησού ίσως να φαίνεται υποτιμητική για ένα απρόσωπο και απόμακρο Θεό που απολαμβάνει την αίσθηση της παντοδυναμίας του. Για ένα Θεό όμως που από απέραντη αγάπη γίνεται και άνθρωπος για να επαναφέρει το δημιούργημά του στην αγκαλιά του δεν είναι υποτιμητική. Μπροστά σε μια σκληρή δοκιμασία κανένας εχέφρων άνθρωπος δεν πανηγυρίζει. Η αγωνία, η ανησυχία και η θλίψη είναι φυσιολογικές αντιδράσεις και αναμενόμενες.

Μεγάλη Παρασκευή

Ο Ιησούς ατενίζει πια τον κόσμο, την ιστορία και την ψυχή του κάθε ανθρώπου καρφωμένος πάνω στο σταυρό.

Ο ουρανός βουρώνει και κρύβει το πρόσωπό του για την ντροπή και τον αποτροπιασμό του.

Η κτίση πνίγει την αντίδρασή της σ' ένα βουβό και μουντό λυγμό. Οι άνθρωποι όμως επιμένουν στην κοροϊδία και συνεχίζουν να χλευάζουν το σταυρωμένο Κύριο. Κι εκείνος, ενώ είναι καρφωμένος στο σταυρό και γεύεται το πικρό ποτήριο του μαρτυρίου συνεχίζει να παραδίδει στην ανθρωπότητα μαθήματα αγάπης, συγχωρητικότητας και υπευθυνότητας [...]

Το άσπιλο σώμα του Κυρίου έμεινε πια ακίνητο και άψυχο πάνω στο σταυρό. Η ταπεινωμένη θεότητα είχε αγαπήσει τονάνθρωπο μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού.

Οι άνθρωποι, τραγικές και δυστυχιμένες υπάρξεις, αρχίζουν να συνειδητοποιούν το έγκλημα που είχαν διαπράξει. Ήταν η πρώτη νίκη του νεκρού Χριστού σ' αυτούς που επιδίωκαν με μανία την εξόντωσή του.

Οι στρατιώτες θέλοντας να επιβεβαιώσουν το θάνατο του Ιησού τρυπών με λόγχη την πλευρά του και «ευθέως εξήλθεν αίμα και ύδωρ». Το αίμα, όμως που οι στρατιώτες θεώρησαν ως απόδειξη της νέκρωσης ήταν η ζωή και η αλήθεια ενός κόσμου που μόλις είχε αρχίσει να γεννιέται.

Μεγάλο Σάββατον

Η κάθοδος του Χριστού στον Άδη είναι αιτία θλίψης για τους ανθρώπους που σωματικά βίωναν την απώλεια του Χριστού αλλά είναι πηγή χαράς για ολόκληρη την ανθρωπότητα καθώς η παρουσία του Κυρίου στον Άδη σηματοδοτεί και το τέλος της κυριαρχίας του θανάτου.

Ο Χριστός κατεβαίνει ψυχικά στο απόρθητο μέχρι τότε βασίλειο του Άδη και ελευθερώνει όλους τους νεκρούς από τα δεσμά που τους κρατούσαν δεμένους στο σκοτάδι της απελπισίας.

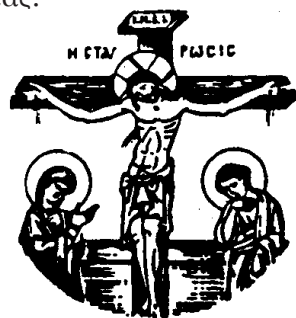
Από δω και πέρα ο θάνατος του αθανάτου αφαιρεί από το θάνατο τα κλειδιά της εξουσίας του.

Το φως του Θεανθρώπου δίνει ξανά την ελπίδα στους νεκρούς και αφαιρεί από το θάνατο το μισητό κεντρί του. [...].

Θανάτωσαν τον Χριστό και χωρίς να το αντιληφθούν θανάτωναν τα στηρίγματα της κυριαρχίας τους.

Μέσα στην αφέλειά τους θέλησαν να φρουρούν και το νεκρό σώμα. Δεν ήξεραν ότι ο πραγματικός πόλεμος δεν γινόταν στα επίγεια αλλά στα καταχθόνια.

Εκείνοι φρουρούσαν τον τάφο κι ο Θεάνθρωπος καθαιρούσε το θάνατο από το θρόνο του. (Γιάννης Ιωάννου)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

		Παλαιός Ναός	Νέος
Κυριακή των Βαΐων	Όρθρος- Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	7:00 π.μ.
	Εσπερινός	6:00 μ.μ.	6:00 μ.μ.
	Νυμφίος	7:00 μ.μ.	7:00 μ.μ.
Μεγάλη Δευτέρα	Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία	7:00 π.μ.	7:00 π.μ.
	Μέγα Απόδειπνον	6:00 μ.μ.	6:00 μ.μ.
	Νυμφίος	7:00 μ.μ.	7:00 μ.μ.
Μεγάλη Τρίτη	Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία	7:00 π.μ.	7:00 π.μ.
	Μέγα Απόδειπνον	6:00 μ.μ.	6:00 μ.μ.
	Νυμφίος	7:00 μ.μ.	7:00 μ.μ.
Μεγάλη Τετάρτη	Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία	7:00 π.μ.	7:00 π.μ.
	Μέγα Απόδειπνον	5:30 μ.μ.	6:00 μ.μ.
	Νυμφίος	7:00 μ.μ.	7:00 μ.μ.
Μεγάλη Πέμπτη	Εσπερινός - Θεία Λειτουργία	7:00 π.μ.	7:30 π.μ.
	Ακολουθία των Αγίων Παθών	6:00 μ.μ.	6:00 μ.μ.
Μεγάλη Παρασκευή	Ώρες - Εσπερινός - Αποκαθήλωση	7:00 π.μ.	8:00 π.μ.
	Ακολουθία του Επιταφίου	7:00 μ.μ.	7:00 μ.μ.
Μεγάλο Σάββατον	Εσπερινός - Θεία Λειτουργία	7:00 π.μ.	7:30 π.μ.
	Ο Κανόνας	11:00 μ.μ.	11:00 μ.μ.
	Η Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως	Μ Ε Σ Α Ν Υ Χ Τ Α	
Κυριακή του Πάσχα	Εσπερινός της Αγάπης	—	11:30 π.μ.

“Οι Βυθομετρήσεις” είναι παράρτημα του περιοδικού “Πυρός” της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας (“Η ομάδα των Δώδεκα”). Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου, Ι.Ν. Παναγίας, Παλουριώτισσα, Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621), τηλ.: (00357)22459760